

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 26 d'abril del 2017.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar sentència, de data 23-03-2017, en el Rotlle núm. TSJC.- 0000409/2016, en la qual establia: *“DECIDEIX ESTIMAR PARCIALMENT el recurs d’apel·lació interposat per la representació processal de la F. i del Sr. J.H.M. contra la Sentència dictada per l’Hble. Tribunal Unipersonal de Batlle en data 11 de juliol de 2016, que revoquem. ESTIMEM substancialment la demanda interposada per la part esmentada i*

1) *Declarem que la societat L., SA ha lesionat greument i*

il·legítimament els drets d'honor i d'imatge de la F. i del seu president Sr. J.H.M.;

2) *Ordenem a L., SA com a responsable de la publicació X. a la publicació com a rectificació i en al seva contraportada (secció P.) en format paper i digital durant una setmana del següent missatge:*

“La direcció del diari X. demana disculpes al Sr.J.H.M., al seu entorn familiar com també a la F. pel missatge publicat en l'edició del dia 26 de novembre de 2014, donat que no era intenció d'aquest mitjà de comunicació de causar cap mena d'ofensa pel missatge publicat en la secció P. del dia 26.11.14, al tractar-se d'un missatge SMS tramès per un lector del diari que erròniament va superar el procés de filtració”;

3) *Ordenem a L., SA la publicació a les seves costes d'aquesta Sentència (encapçalament, fonaments jurídics i part dispositiva);*

4) *Condemnem a la societat L., SA al pagament d'una indemnització pels danys i perjudicis causats a l'honor i a la imatge de 1.500€ a la F. i de 1.500€ al Sr. J.H.M., més els interessos legals des de la contesta a la demanda.*

No fem imposició de les costes en cap de les dues instàncies.”

II.- La representació processal de la societat L., S.L. va formular, per escrit de data 4-04-2017, incident de nul·litat d'actuacions contra la sentència dictada per aquest Tribunal.

La representació processal del Sr. X.H.M. i de la F. va oposar-se a l'incident de nul·litat promogut i, per escrit de data 18-04-2017, va sol·licitar el refús del mateix i la imposició a la part promotora del mateix de les costes del procés.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES.

FONAMENTS DE DRET

I.- L'incident de nul·litat d'actuacions, introduït per la reforma de la Llei de modificació de la Llei transitòria de procediments judicials de 22-4-1999, es preveu a l'article 18 bis, tercer, com un instrument per demanar a l'òrgan judicial que va dictar una resolució ferma la seva anul·lació per considerar que aquesta vulnera el dret fonamental a la jurisdicció. Per tant, l'èxit o el refús del mateix exigeix examinar les al·legacions de l'instant de l'incident i posar-les en relació amb la resolució dictada per poder determinar si s'ha produït o no la vulneració del dret fonamental a la jurisdicció, que es contempla a l'article 10 CA, en el qual s'estableix que:

“1. Es reconeix el dret a la jurisdicció, a obtenir d'aquesta una decisió fonamentada en Dret, i a un procés degut, substanciat per un tribunal imparcial predeterminat per la llei.

2. Es garanteix a tothom el dret a la defensa i a l'assistència tècnica d'un lletrat, a un judici de durada raonable, a la presumpció d'innocència, a ésser informat de l'acusació, a no confessar-se culpable, a no declarar en contra d'ell mateix i, en els processos penals, al recurs.

3. La llei regularà els supòsits en què, per garantir el principi d'igualtat, la justícia ha d'ésser gratuïta”.

II.- Així, si s'analitza l'escrit pel qual s'interposa l'incident de nul·litat, la part promotora del mateix demana que es procedeixi a decretar la nul·litat de la sentència d'aquesta Sala. Pel que fa l'únic motiu o greuge en el qual es fonamenta l'incident de nul·litat, s'ha d'indicar que s'assenyala que la

sentència d'instància “viola els drets reconeguts en l'article 10.1, dret a un procés degut i dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, de la Constitució, cosa que conculca el dret a la seguretat jurídica i situa la part defenent en una evident indefensió”.

A criteri d'aquesta Sala el present incident no pot prosperar i les raons que fonamenten la nostra decisió són les següents. En primer terme, perquè la part promotora de l'incident no ha de desconèixer que abans de la Llei 30/2014 el dret a l'honor no estava desprotegit de protecció en el nostre ordenament jurídic. Aquest dret que es troba regulat en l'article 14 de la Constitució porta causa de la Declaració Universal de Drets Humans (art. 12); de l'article 17.1 de la Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics i finalment de l'article 8 del Conveni Europeu per a la Protecció dels Drets Humans i les Llibertats Fonamentals. Recordem que el dret a l'honor està fonamentat en el dret a la dignitat que es requereix per al lliure desenvolupament de la personalitat en la convivència social i es defineix com el dret que té una persona a ser respectada i a no ser escarnida ni humiliada, ni davant d'ells mateixa ni davant dels altres.

En segon lloc, perquè l'article 3.4 de la Constitució ens recorda que “Els tractats i acords internacionals s'integren en l'ordenament jurídic a partir de la seva publicació en el BOPA, i no poden ser modificats o derogats per les lleis”. I l'article 5 diu que La Declaració Universal dels Drets Humans és vigent a Andorra.

En tercer lloc, i això és el més rellevants en aquest cas, l'article 6 de la LQJ disposa que “Els drets i llibertats reconeguts en els capítols III i IV del Títol II de la Constitució vinculen immediatament tots els jutges i tribunals a títol de dret directament aplicable”.

Per tant, durant aquests vint-i-un anys que van des de la Constitució a la Llei 30/2014, el dret a l'honor ha estat objecte de protecció pels Tribunals

per aplicació directa de la Norma Fonamental, tot i que amb l'entrada en vigor de la dita Llei resulti més completa i aclaridora aquella protecció en introduir tan normes processals com els diversos agents que intervenen en l'àmbit de la comunicació. Aquells drets contemplats en els capítols III i IV del Títol II no varen ser una mera declaració programàtica, sinó que el propi legislador de 1993 (LQJ) va voler que fossin d'aplicació directa, sense esperar el seu desenvolupament normatiu. I això és el que va fer aquest Tribunal, en aplicació del principi *iura novit curia* i la màxima *da mihi factum dabo mi tibi ius* (Decretals 2.1.6).

III.- Les consideracions anteriorment realitzades permeten concloure a aquesta Sala Civil que no s'ha produït cap vulneració de drets fonamentals protegits per l'article 10 de la Constitució per part de la sentència ferma d'aquesta Sala de 23 de març de 2017. Per consegüent, procedeix desestimar la pretensió d'anul·lació de la mateixa.

La desestimació de l'incident de nul·litat d'actuacions justifica plenament la imposició a la part promotora del mateix de les costes processals generades arrel del mateix.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR la pretensió d'anul·lació de la sentència ferma, dictada per aquesta Sala el dia 23 de març de 2017. Imposem el pagament de les

costes a la part promotora de l'incident, amb la inclusió dels honoraris d'advocat i de procurador.

Contra aquest Aute no hi cap recurs. (article 18 bis.3 in fine de la Llei Transitòria de Procediments judicials).

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-